

Anstalten og bestemmer, hvorledes Renten af dens Grundfond skal anvendes i det Næstfølgende, for hvilket denne Anstalt engang er stiftet. Jeg troer, at hele denne Anstalt slet ikke er tidssparende i nogen som helst Henseende. Der undervises 239 Børn i denne Anstalt, 30 udenfor Kjøbenhavn og 209 fra Kjøbenhavn. Af disse 239 ere de 170 saadanne, der kun modtage Undervisning. Saavidt jeg veed, ligger det egentlig udenfor Anstaltens Formaal at oprette en Fattigskole for Kjøbenhavns Ungdom; jeg troer ikke, at det egentlig er Noget, der for Tiden ligger indenfor Statens Formaal at oprette en Fri- og Fattigskole for Kjøbenhavn. Gaae vi saa tilbage til det oprindelige Formaal, nemlig at sørge baade for Pleie og Undervisning af fader- og moderløse Børn, eller blot faderløse Børn, troer man da, at det, hvis man vilde fordele ligelig over hele Landet, vilde være en heldig Maade at sørge for et fattigt Børn fra Provindserne at føre det herind til denne Opdragelsesanstalt i Kjøbenhavn? Jeg tillader mig i høi Grad at betvivle, at det vilde være Tilfældet. Jeg vilde meget mere antage, at det vilde være heldigere at føre det fattige, forældreløse Børn fra Kjøbenhavn ud i Provindserne til gode Pleieforældre under Tilsyn af Denne eller Hiin, som man dertil maatte kunne formaae, end at opdrage det i Kjøbenhavn. Denne Anstalt, der er Frugten af den faderlige Omhu, som vi have saamange særregne Vidnesbyrd om fra den absolutistiske Tid, er et Særkjende for sin Tid; men efter den Udvikling, som vor Fattigforsørgelse og Undervisning og alle de Forhold, som sigte til at fremme dette i en human Aand og Retning, nu har faaet, saa siger jeg, at Vaisenhusets bestaaende gamle Formaal er uhenstigtsvarende, og derfor nærer jeg det Haab, at den høitærede Minister ved at tage denne Sag under noiere Overveielse vil komme til samme Resultat som jeg, at her er det ikke rigtigt at gjøre Andet end at fremlægge for den lovgivende Forsamling et Forslag om at ophæve dette Institut og at anvende Renten af Institutets Capitaler paa en til det oprindelige Formaal svarende, men med de nuværende

Forhold mere stemmende Maade. Hermed skal jeg slutte.

L. C. Larsen: Jeg skal tillade mig at fremsætte nogle Bemærkninger angaaende det Forslag, der vedkommer Kjøbenhavns Borgervæbning. Jeg hørte ikke Alt, hvad den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Jacob Jensen) anførte, men jeg hørte, at han yttrede — og det synes, at den ærede sidste Taler omtrent havde samme Anskuelse —, at de Penge, hvorom her er Tale, vare et Bidrag til Kjøbenhavns Commune. Dette forholdet sig imidlertid paa ingen Maade saaledes. Det her omhandlede Beløb er Bidrag til en Indretning, der vel hedder Kjøbenhavns Borgervæbning, men som er en Statsindretning, der er oprettet ved Lov. Ved dens Oprettelse har Kongen paalagt Kjøbenhavn at bære Omkostningerne derved, dog saaledes, at han paatog sig at udrede visse Lønninger, og det er disse forskjellige Lønningsbeløb, der efterhaanden ere komne til at udgjøre en Sum af 11,300 Rd. Ved Siden deraf er det bestemt, at Kjøbenhavns Commune skulde give 12,000 Rd. aarlig til denne Indretning, og senere er det endog blevet paalagt den at udrede noget Mere, men dog saaledes, at naar visse Besparelser indtraadte, skulde de komme Kjøbenhavns Commune tilgode. Imidlertid er Stillingen fremdeles den, at Kjøbenhavns Commune aarlig giver 12,000 Rd. til Borgervæbningen, medens den iøvrigt ingensomhelst Indflydelse har paa Borgervæbningens Ordning eller Anvendelse, alene med Undtagelse af, at Regnskabet for dens Pengesager gaaer igjennem Communalbestyrelsen og der finder sin Decision. Det er ogsaa saa langt fra, at Kjøbenhavns Communalbestyrelse sætter nogen Pris paa Borgervæbningens Vedligeholdelse i dens nuværende Skikkelse, at begge Communalbestyrelsens Afdelinger for 2 eller 3 Aar siden med en ganske sjelden Genstemmighed have vedtaget at erklære sig for dens Ophævelse. Det er altsaa ikke for at holde paa Borgervæbningen, at jeg maa stemme imod det Forslag, som her foreligger, men det er, fordi der finder en saadan Sammenblanding